

UWAGI
Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji [PIIT] dotyczące
„Wspólnego stanowiska ERG w sprawie VoIP”

Zapytanie UKE dotyczy kwestii skutecznego wdrożenia obowiązków regulacyjnych związanych z przenośnością numerów (NP – *number portability*) dla usług świadczonych numeracji VoIP, w kontekście:

- A. Sposobu kierowania połączeń do numerów przeniesionych z VoIP;
- B. Przygotowania dostawców VoIP do zapewnienia sprawnej obsługi procesowej przenoszenia numerów;
- C. Racjonalnego rozłożenia obowiązków w zakresie tworzenia warunków technicznych i realizacji przenoszenia numerów z VoIP w świetle art. 74 ust.1 ustawy Prawo Telekomunikacyjne.

W ocenie PIIT przenoszenie numerów VoIP jest przedmiotem aktualnie obowiązujących obowiązków nałożonych w art. 71-71a oraz 73-74 PT, uzupełnionych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 17 czerwca 2009 r. wydanym na podstawie art. 73 PT (Rozporządzenie). Nie ulega wątpliwości, że ustawa nie rozróżnia technologii, w jakiej przyłączony jest abonent, a zatem przysługuje mu przedmiotowe uprawnienie, o ile tylko jest abonentem dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej.

Biorąc z kolei pod uwagę kwestie praktyczne związane z realizacją tych obowiązków, to należy zauważyć, że dla ich poprawnej realizacji potrzebne są:

1. Funkcjonalności sieciowe umożliwiające właściwe kierowanie połączeń.
2. Funkcjonalności dotyczące obsługi procesu przenoszenia numerów w tym:
  - a) obsługi abonenta oraz,
  - b) obsługi komunikacji międzyoperatorskiej.

ad 1 Należy zauważyć, że dostawca usług świadczonych w technologii VoIP i zapewniający przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej zapewnia również zestawianie połączeń do/z sieci telefonicznej. Z tego można wywnioskować, że albo ten dostawca, albo współpracujący z nim operator, posiada urządzenia przyłączone do publicznej sieci telefonicznej. Zatem te urządzenia, które obsługują sygnalizację właściwą dla sieci telefonicznej (mogą to być również systemy składające się z kilku urządzeń, np. Media Gateway i Media Gateway Controller), powinny zapewniać wszelkie funkcjonalności sieciowe umożliwiające właściwe kierowania połączeń na numery przeniesione.

Tego typu funkcjonalności realizowane w stacjonarnych i mobilnych sieciach telefonicznych są zdefiniowane w odpowiednich standardach i powinny być również elementem funkcjonalności systemów używanych przez dostawców usług realizujących dostęp w technologii VoIP. A zatem fakt obsługiwanego abonenta w technologii dostępowej VoIP nie powinien mieć żadnego wpływu na sieciową obsługę kierowania

połączeń na numery przeniesione, bowiem obsługa NP jest elementem funkcjonalności systemów telekomunikacyjnych przyłączonych do sieci telefonicznej.

Konkretyzując te rozważania możemy sobie wyobrazić sieć dostawcy usług VoIP przyłączoną do publicznej sieci telefonicznej przy pomocy tzw. gateway'a tj. urządzenia obsługującego z jednej strony sygnalizację telefoniczną a z drugiej strony technologię VoIP. W przypadku nadejścia połączenia z którejkolwiek strony (z sieci PSTN, czy z sieci VoIP) urządzenie to realizuje konwersję technologii, tj. zmienia sposób transmisji z komutacji pakietów na komutację łączy i na odwrót.

- W przypadku przeniesienia numeru z sieci VoIP do sieci PSTN połączenia przychodzące do tej sieci na numer przeniesiony przy wykorzystaniu metody Onward Routing mogą być przekierowywane z powrotem do sieci PSTN bez translacji do technologii VoIP. Dla użycia metody Query on Release urządzenia powinno zapewniać odpowiednią obsługę sieciową poprzez wysłanie do operatora rozpoczynającego połączenie odpowiedniego komunikatu. W przypadku metody All Call Query połączenia te w ogóle nie dotrą do dostawcy usług VoIP.
- Z kolei w przypadku przeniesienia numeru do sieci VoIP połączenia na numer przeniesiony, będą przyjmowane i kierowane do odpowiedniego abonenta przyłączonego w technologii VoIP.

A zatem użycie technologii VoIP nie powinno mieć wpływu na kierowanie połączeń. Powyższe zawiera odpowiedź na pytanie UKE oznaczone powyżej literą A.

ad 2 Sprawna obsługa procesowa jest najistotniejszą kwestią w zapewnianiu realizacji uprawnień abonenckich opisanych w art. 71 PT. Należy zauważyć, że realizacja obsługi procesowej nie ma związku z technologią w jakiej dany dostawca umożliwi swojemu użytkownikowi dostęp do usług. Dostawcy usług w technologii VoIP powinni więc zapewnić standardy obsługi klienta nie gorsze niż wyznaczone przez Rozporządzenie.

W Polsce nierozwiązanym dotąd systemowo problemem, jest wciąż kwestia komunikacji międzyoperatorskiej realizowanej za pomocą elektronicznej wymiany danych, która umożliwia przyspieszony tryb przenoszenia numerów przewidziany przez Rozporządzenie. Prezes UKE podejmuje wysiłki w celu rozwiązania tego problemu poprzez implementację PLI CBD, która ma wspierać proces przenoszenia numerów.

Należy jednak zauważyć, że ten problem w taki sam sposób dotyczy również dostawców usług w technologii PSTN, a zatem nie można tu wskazać żadnych szczególnych cech dostawców VoIP, które wskazywałyby na istnienie w ich przypadku dodatkowych utrudnień w realizacji procesu przenoszenia numerów. Powyższe zawiera odpowiedź na pytanie UKE oznaczone powyżej literą B.

W odniesieniu do kwestii C - rozłożenia obowiązków pomiędzy dostawcą usług VoIP a operatorem sieci - należy zauważyć, że operator sieci IP, z którego usług korzysta dostawca VoIP nie jest w żaden sposób stroną w procesie przenoszenia numerów, dostarcza on bowiem tylko transmisję pakietów w swojej sieci. Można natomiast mówić o konieczności zawarcia szczegółowej umowy dotyczącej realizacji przedmiotowych

uprawnień abonenckich w przypadku gdy dostawca VoIP nie realizuje samodzielnie podłączenia do sieci PSTN, lecz zapewnia mu to podmiot trzeci - operator sieci VoIP czy PSTN. Jest to współpraca, którą można porównać do współpracy typu WLR realizowanej w publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej. W naszej ocenie jest oczywistym, że w takim przypadku odpowiednia umowa pomiędzy dostawcą usług a operatorem powinna przewidywać wszelkie usługi, które operator(host) realizuje na rzecz dostawcy usług, w tym m.in. czynności polegające na rekonfiguracji urządzeń sieciowych, terminy ich realizacji dostosowane do wymagań wynikających z terminów zawartych w Rozporządzeniu oraz współpracę w rozwiązywaniu ewentualnych problemów. Jednak taka współpraca nie różni się w zasadzie niczym od współpracy typu operator – dostawca usług WLR (czy też operator sieci PLMN - MVNO) i powinna być realizowana, niezależnie od szczegółów technicznych wykonywania odpowiednich czynności zależnościami od technologii (np. rekonfiguracja centrali Siemens, Alcatela, gateway'a VoIP, etc.).

Podsumowanie:

- 1. Obowiązek realizacji uprawnień abonenta do zachowania numeru w przypadku zmiany dostawcy usługi obejmuje też dostawców usług w technologii VoIP.**
- 2. Dla potrzeb realizacji NP nie ma większego znaczenia technologia, w jakiej dostawca usług dostarcza swoją usługę abonentowi. W tym względzie biorąc pod uwagę specyfikę realizacji usług w tej technologii, nie widzimy żadnych przeszkód, aby realizowali oni przenośność numerów.**